

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی نقش مایه های گیاهان مقدس در معماری پیش از اسلام ایران و پس از آن (با نگاهی بر دوره ی ساسانی و صفوی)

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مریم صفائی - دانشجوی دکتری معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز.

سیروس جمالی - استادیار و عضو هیئت علمی معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

ایرانیان از ابتدا طبیعت دوست و بسیار هنرمند بوده‌اند. در ایران باستان برخی از گیاهان همواره تقدس خاصی داشته اند و در مناسک مهم و مذهبی از آنها استفاده میکردند. یکی از نموده‌های بارز اهمیت گیاهان در ایران باستان وجود نقش مایه های گیاهی در هنر معماری اماکن مذهبی و کاخها می باشد. با سقوط دولت ساسانی و ورود اسلام به ایران و اهمیت یافتن بحث تزیینات در معماری، بدلیل عدم استفاده از نقوش انسانی و حیوانی به جز مواردی روند استفاده از نقش مایه های گیاهی افزایش یافته و باعث ایجاد طرحهای چشم نوازی شده است. با بررسی این نقشمایه ها در دو دوره ساسانی و صفوی که جلوه گاهی از تزیینات پرشکوه معماری ایران پس از اسلام میباشد به چگونگی تداوم این امر و مفهوم آن پرداخته ایم. این تحقیق با روش توصیفی-تحلیلی و استفاده از اسناد مکتوب و کتابخانه ای و بررسی تطبیقی دو دوره مذکور انجام شده است. هدف از این تحقیق آشنایی با نقش مایه های گیاهی مشترک مورد استفاده دوره های ساسانی و صفوی در ایران و بررسی تداوم و همچنین تغییرات بوجود آمده در آنها می باشد. یافته های این تحقیق نشان میدهد که بیشتر نقوش گیاهی در دوران قبل از اسلام طبیعتگرا و دارای فرمی دقیق تر و غیرانتزاعی میباشند و پس از اسلام طرحی سادهتر، انتزاعی و تجریدی به خود گرفته اند.

کلمات کلیدی:

گیاهان مقدس، نقوش گیاهی، تزیینات معماری، معماری ایران، معماری اسلامی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1252011>

